

konsistentnost podatkovnih modelov in natančne vmesnike med podsistemi.

Vodenje sej SZA je zahtevno opravilo. Od vodje pričakujemo, da je ustrezno šolan, zlasti na področjih komuniciranja in pogajanj, na področju analize in zasnove, na področju podatkovnega modeliranja in pri poznavanju ustreznih diagramskih tehnik, pri uporabi avtomatskih orodij in seveda na področju vodenja projektov. Kadar niso prisotni ključni uporabniki, naj seje odpadejo in se o tem obvesti vodstvo podjetja. Tehnika SZA je zlasti primerna, če gre za aplikacije z več lokacijami ali za večdisciplinarna področja.

5.1.4. Metodologija časovnih omejitev

Velike spremembe v zasnovi in uvajanju sistemov so povzročile ravno tehnike kot je SZA, izdelava prototipov, avtomatska orodja zasnove in generatorji kod. V okviru I.I. je bila izdelana metodologija časovnih omejitev (okvirov), ki ustrezno povezuje vse štiri našteje tehnike. V danem časovnem okviru mora biti zgrajen delujoči sistem. Tako se izognemo nevarnosti, ki je pogosto prisotna pri izdelavi prototipov ali drugih iterativnih tehnikah, da funkcije sistema nekontrolirano naraščajo.

Predviden časovni okvir ni raztegljiv. Sistem mora biti v danem časovnem okviru zgrajen do te mere, da ga je mogoče vpeljati. V tem okviru poteka sicer kontinuiran iterativni razvoj, vendar so razvijalci v časovni stiski, zato pazijo tudi na dodajanje novih funkcij sistema. Metodologijo časovnih omejitev je smiselno vpeljati tam, kjer je na voljo močno, učinkovito in enostavno razvojno orodje. Orodje mora zagotavljati enostavno izdelavo prototipov, tako da prototip lahko preraste v delujoči sistem. Orodje mora biti tudi enostavno za uporabo, da lahko uporabniki sodelujejo v procesu zasnove.

Tipična dolžina časovnega okvira je 60 do 90 dni. Delovni tim ne sme biti velik. Primerna velikost je od 2 do 6 oseb (pri kompleksnem razvoju je tim lahko tudi večji). Splošni koncept metodologije časovnih omejitev je, da je boljše imeti delujoči